

Detoxikace ucha a sluchu souvisí s ledvinami

Sluch je po zraku druhým nejvýznamnějším zdrojem informací z okolního světa. Dohromady sluchem a zrakem vnímáme asi 98% všech přijatých informací. Sluch a zvuková informace v podobě slov a příběhů je ovšem nesmírně důležitá pro paměť historie národů a v minulosti hrála jistě daleko větší úlohu než dnes, kdy vizuální vjemy představují pro člověka daleko větší objem, a to v podobě počítačových vizualizací, reklam, televizí, filmů. V dřívějších dobách tomu tak nebylo, příběhy podávané slovní formou byly předávány z generace na generaci a posluchač k těmto příběhům připojoval svoje vlastní vizualizace těchto příběhů ve své mysli a tím rozšiřoval svůj vnitřní svět a fantazii.

Schopnost slyšet a rozumět mluvenému slovu je podle starověkých mudrců ovládáno ledvinami. Pro klasickou medicínu možná nepochopitelné, ale přes jiné, emocionální souvislosti přesto vysvětlitelné.

Ledviny totiž souvisí s pocity nejistoty, strachu a úzkosti. Tyto pocity, jsou-li v daném okamžiku prožívány, negativně ovlivňují mentální soustředění a koncentraci. V tomto stavu člověk daleko hůře slyší a hlavně hůře se soustředí na sluchovou informaci. Organismus jakoby vypínal ve stresových situacích některé mentální schopnosti, protože se soustředí na zachování nezbytných životních potřeb... Druhá věc je, že se v moderní společnosti člověk stresuje více než by to bylo zdravé, tedy stres se tak stává součástí každodenních pocitů.

Lidé se sklonem ke strachům a obavám se tak daleko hůře učí cizím jazykům, nepamatují se příběhy, mnoho věcí potřebují slyšet několikrát, než jim rozumějí.

Zvuk, nebo zvukové informace, slovo, které přichází z vnějšího prostředí k člo-

věku, musí být nejprve navnímány – doslova načteny do paměti díky sluchovému ústrojí, aby mohly být následně uvědoměny si a pochopeny.

Sluchové ústrojí se skládá z vnějšího, středního a vnitřního ucha. Vnější ucho slouží jako akustický trychtýř k usměrnění zvuku. Řada zvířat disponuje schopností nastavit uši směrem ke zdroji zvuku tak, aby byl zesílen. Zvuk je tedy soustředěn do vnějšího zvukovodu. Následně dochází k rozechvívání ušního bubínku (membrana tympani). Ušní bubínek není pro přenos zvuku nepostradatelný, jeho poškozením však klesá schopnost vnímat nízké tóny.

Dále zvuk postupuje do středouší a rozechvívá sluchové kůstky – kladívko, třmínek a kovádlíku. Středoušní dutina je spojena s nosohltanem Eustachovo trubici, prostřednictvím které dochází k vyrovnávání tlaku ve vnějším prostředí a ve středním uchu za účelem vyrovnání tlaku kvůli tomu, aby ušní bubínek v důsledku tlaku z jedné strany nebyl poškozen. Kostěný aparát středního ucha slouží také jako zesilovač zvuku. Pohyb bubínku je totiž řetězem kostí „koncentrovan“ na nepatrnou plochu, což znamená asi třicetinasobné zvětšení síly kmitu.

Dále zvuk postoupí do vnitřního ucha, který je uzavřeným orgánem ve skalní kosti – části kosti spánkové. Zde leží vlastní sluchový orgán s receptory – je jím blanitý hlemýžď – kochlea. Uvnitř hlemýžďe leží Cortiho orgán s vlastními sluchovými receptory – těmi jsou vláskové buňky, které vystylají membránu uvnitř kostěného hlemýžďe. Membrána Cortiho ústrojí je „naladěna“ na různě vysoké tóny. Začátek hlemýžďe (baze) vnímá vysoké tóny, konec – vrchol hlemýžďe vnímá tóny hluboké. Takto zpracovaný zvuk je pak vedený osmým hlavovým nervem do příslušných partií mozkové kůry, kde je informace rozpoznávána a zapamatována.

Vnitřní ucho nezpracovává pouze zvuk, ale je také významným orgánem pro udržení rovnováhy těla. Rozhodující význam pro vnímání polohy a pohybu mají čidla v tzv. vestibulárním ústrojí vnitřního ucha. Poruchy rovnováhy člověka proto též často souvisí s toxiny usazenými ve vnitřním uchu.

Chce-li si člověk vylepšit svoje paměťové schopnosti a schopnost rozumět, měl by se zejména věnovat svým ledvinám a detoxikovat je, stejně tak je zbavit stresu. K tomu mohou sloužit například preparáty Joalis UrinoHelp a Joalis Streson.

Dopady toxinů, které v sobě nesou ledviny, nejsou pouze na sluch a sluchové ústrojí člověka, ale souvisejí podle tradiční čínské medicíny s klouby a jejich bolestivostí – zejména koleny, dnu, stavem kostí, gynekologickými problémy u žen, častým opakovaným zánětem močového ústrojí, v psychické oblasti jsou dále spojovány s perfekcionismem, kdy chce mít člověk stále všechno uklizené, srovnané a pod kontrolou, a to samo o sobě je již stresující, neboť to v reálném životě není dokonale možné. Obyčejné lidové rčení „nech to plavat“ je tím uzdravujícím obrazem, který pomáhá zbavit se přehnaných ambicí a představa o dokonalém světě a umožňuje člověku pochopit a přijmout denní realitu tak, jaká ve skutečnosti opravdu je.

Ing. Vladimír Jelínek